

**147 . Plăieșu | Comuna: Timișești | Județ: Neamț | Punct: La nord de sat |
Anul: 2023**

Anul: 2023

Cod RAN: 124698.01

Perioade: Preistorie, Antichitate

Epoci: Eneolitic timpuriu, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului târziu, Hallstatt timpuriu, Epoca romană târzie

Tipuri sit: descoperire funerară, descoperire izolată

Autori: Dumitru-Ionuț Stigleț, Vasile Diaconu, Carsten Mischka, Markus Trodler, Hanne Schilmeier, Thomas Tyckov, Christina Moor, Denis Sipos-Kulcar

Instituții: Muzeul de Istorie și Etnografie Târgu Neamț, Muzeul de Istorie și Etnografie Târgu Neamț, Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg, Germania, Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg, Germania, Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg, Germania, Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg, Germania, Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg, Germania

Raport de cercetare arheologică de la Plăieșu, com. Timișești, jud. Neamț, Punct: La nord de sat

Rezumat

În toamna anului 2023, cu sprijinul unei echipe de la Universitatea „Friedrich-Alexander” din Erlangen-Nürnberg, a fost realizată o cercetare geofizică a sitului arheologic de la Plăieșu - La nord de sat, unde anterior fuseseră descoperite vestigii din perioada eneolitică și din epoca bronzului.

Investigațiile non-invazive au evidențiat 15 structuri incendiate, posibil locuințe, dispuse în două rânduri distincte, alături de numeroase gropi. Pentru a verifica unele dintre anomaliiile geofizice, au fost efectuate două săpături arheologice în zona structurilor incendiate. Astfel, s-a confirmat că acestea sunt locuințe eneolitice atribuite culturii Precucuteni. În zonele excavate au fost descoperite, de asemenea, materiale din epoca bronzului și epoca fierului.

Raport

Situl de la Plăieșu - La nord de sat se află pe terasa a doua din dreapta râului Moldova, fiind situat în partea de nord a localității amintite, în stânga căii ferate Târgu Neamț-Pășcani. Așezarea este mărginită spre vest de o pădure, iar în partea sa estică, la baza terasei, se află izvoare abundente (Pl. I/1). Prima mențiune a acestui sit îi aparține regretatului Gh. Dumitroaia, care a realizat cercetări de suprafață în acest perimetru și a semnalat vestigii atribuite culturii Noua[1]. Ulterior au fost făcute noi verificări în acest punct și au fost identificate atât vestigii eneolitice (cultura Precucuteni), cât și din perioada târzie a epocii bronzului, dar și din sec. IV p. Chr[2]. În toamna anului 2023, cu sprijinul unei echipe a Universității „Friedrich-Alexander” din Erlangen-Nürnberg a fost realizată o scanare geofizică a sitului, fiind puse în evidență urmele mai multor posibile locuințe incendiate, dispuse în două grupuri distincte, unele construcții fiind aranjate pe două șiruri paralele, orientate NV-SE (Pl. I /2, 3). Pentru a verifica stratigrafia și starea de conservare a sitului, mai ales că pe harta geo-fizică locuințele nu sunt foarte bine definite, au fost realizate două sondaje în partea estică a așezării, la aproximativ 30 m și respectiv 40 m față de calea ferată. În sondajul nr. 1 (Pl. II/1), cu dimensiunile de 4 x 2 m, orientat NE-SV, la adâncimea de -0,20 m au fost descoperite mai multe materiale ceramice de factură hallstattiană, iar la aproximativ -0,40 m au apărut bucăți mici și medii de chirpici arși, care formau un nivel distinct, specific culturii Precucuteni. În apropiere au fost descoperite și câteva pietre de râu, dar și rășnițe și frecătoare (Pl. II/3), precum și resturi osteologice de origine animală. În sondajul nr. 2 (Pl. II/2), aflat la 10 m NV față de cel anterior, situația stratigrafică este ușor diferită în sensul că la -0,30 m au apărut numeroase bucăți de lipitură arsă, oase de animale și inclusiv fragmente ceramice de la un vas

mare, spart pe loc, atribuit culturii Precucuteni (Pl. II/3). Nivelul steril arheologic, reprezentând un strat de argilă și pietriș, foarte compact, se afla la adâncimea de -0,60 m. În ambele sondaje au fost descoperite materiale ceramice de factură Precucuteni III (Pl. III/6-9), reprezentări antropomorfe (Pl. III/4, 5), dar și piese litice. De aici provin și două piese de bronz, respectiv o bară cu profil rectangular și un ciot de turnare (Pl. III/1, 2), piese care pot fi atribuite, cel mai probabil, epocii fierului. Printre materialele ceramice se numără și câteva fragmente care pot aparține Bronzului timpuriu. În partea de nord a sitului, în apropierea izvoarelor, a fost observată la suprafața solului o densitate mare a materialelor arheologice atribuite perioadei târzii a epocii bronzului (cultura Noua). Pe baza sondajelor realizate, corelate și cu datele geofizice, se poate afirma că situl a fost intens afectat de intervențiile antropice recente, lucrările agricole fiind unul dintre factorii care au perturbat stratigrafia sitului, cel puțin în nivelurile superioare. Importanța acestui sit derivă din faptul că este printre puținele așezări ale culturii Precucuteni aflate pe valea Moldovei, în zone joase, deschise, iar cea mai apropiată locuire aparținând aceluiași mediu cultural este cunoscută în situl de la Davideni, aflat la 12 km SE.

Note

- Dumitroaia, 1992, p. 93.
- Diaconu, 2014, p. 417.

Informații suplimentare online

[Raportul 7235 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
